

hun ville have efter dansk ret, eller at hun ikke kan opnå en bodeling, der anses for retfærdig efter danske forhold.

Dansk Folkeparti og spørgeren har været inde på, at det kunne være fornuftigt, at alle muslimske ægtepar, der indrejser i Danmark, skal underskrive en lovvalgsaftale, der får betydning i tilfælde af skilsmisse og bodeling, sådan at man fraskriver at påberåbe sig muslimsk lovgivning og i stedet i enighed forpligter sig til at underkaste sig nutidige danske retsregler.

På dette retsområde, hvor der er flere hundrede års afstand mellem den danske tankegang, og de traditioner der præger islamiske samfunds retspleje, er det nødvendigt, at vore domstole ikke ligger under for en verdensfjern tankegang båret af troen på mandens overlegenhed i forhold til kvinden.

Spørgeren beder derfor oplyst, hvor langt fremme regeringen er med sine overvejelser, og spørgeren henviser i denne forbindelse til, at også integrationsministeren har udtalt sig til støtte for en afklaring af retspraksis på dette område.

Svar (9/2 04)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg har tidligere – bl.a. i forbindelse med et samråd i Folketingets Retsudvalg den 9. december 2003 (Alm. del – bilag 37) – givet udtryk for, at jeg lægger stor vægt på, at der ikke ved danske domstole anvendes regler, der strider mod grundlæggende danske retsprincipper.

I foråret 2003 iværksatte jeg en undersøgelse af retternes erfaring med anvendelse af udenlandsk ret, herunder især islamisk ret, på det familie- og arveretlige område.

Resultatet af undersøgelsen, som blev sendt til Retsudvalget den 25. august 2003, viste, at der kun er ganske få sager på det familie- og arveretlige område, hvor der opstår spørgsmål om anvendelse af udenlandsk ret, herunder islamisk ret. Endvidere viste undersøgelsen, at der – med undtagelse af en enkelt på det tidspunkt verserende sag – endnu ikke har været sager, hvor der har været spørgsmål om anvendelse af det såkaldte ordre public-princip, hvorefter domstolene ikke skal anvende en udenlandsk retsregel, hvis den vil føre til et resultat, som er helt uforeneligt med den danske retsorden.

Som det fremgår af vedlagte notits om undersøgelsen (ikke optrykt her), finder jeg ikke, at

der er grundlag for at antage, at anvendelsen af udenlandsk ret i familie- og arveretlige sager fører til resultater, der strider mod grundlæggende danske retsprincipper, og jeg finder derfor ikke behov for at ændre de gældende regler på området.

Jeg finder imidlertid, at der er behov for at følge udviklingen i retspraksis, og jeg har derfor anmodet retterne om at holde Justitsministeriet orienteret om udfaldet af sager på det familie- og arveretlige område, hvor der rejses spørgsmål om anvendelse af ordre public-princippet. Justitsministeriet har indtil videre ikke modtaget sådanne orienteringer.

I forbindelse med det nævnte samråd blev der i øvrigt rejst spørgsmål om statsamternes erfaring med anvendelse af sharia-lovgivning på det familieretlige område. På den baggrund har jeg iværksat en undersøgelse af statsamternes erfaring med anvendelsen af udenlandsk ret, herunder især islamisk ret. Jeg vil orientere Retsudvalget om resultatet af denne undersøgelse, når den foreligger.

Spm. nr. S 1920

Til forsvarsministeren (30/1 04) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange lande i Europa der p.t. har kampfly, der er i stand til at opfylde de krav, amerikanerne stiller til alliancepartnere i forbindelse med kampflyoperationer med præcisionsvåben, herunder hvorvidt kampfly som de danske F-16 er en mangelvare i Europa?«

Begrundelse

I den daglige debat vedrørende forswarets fremtid forlyder det ofte, at Europa har rigeligt med kampfly. I denne forbindelse er det vigtigt at kende de mere nøjagtige behov og kapaciteter af det materiel, der rådes over.

Svar (10/2 04)

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

I forbindelse med NATO's topmøde i Prag i november 2002 meldte Danmark 16 nationale bi-